

Lê Nguyễn Hiệp

Cuộc Tình Thoáng Qua

Ngày cuối tuần dòng người đi qua lại nhìn từ trên xuống như đàn kiến bò ngược xuôi, con người Đông Kinh lúc nào cũng thấy vội vã đi như muốn trốn chạy. Mùa đông người ta còn có lý do để mà nói, ừ! Vì trời quá lạnh, thế nhưng ngay cả vào mùa hè nóng nực chảy mồ hôi người ta cũng đi như chạy. Mới đầu còn thấy lạ, riết rồi Thát cũng quen đi, cũng vội vã đi như bị ma đuổi, trái ngược hẳn với cảnh người Sài Gòn thủng thẳng nhàn nhã đi bát phở trên đường Nguyễn Huệ.

Shinzuku khu phố về đêm, lắm cảnh ăn chơi. Tiếng kêu ới ới mời gọi khách đi đường ghé vào tắm hơi với các kiều nữ trẻ xinh đẹp sẵn sàng đấm bóp cho các anh sau một tuần làm việc mệt nhọc, còn cái vụ kia xin miễn, nếu muốn khách có thể đến Toruko, nói trắng ra Toruko là nhà thổ phục vụ cho các đấng mày râu ham của lạ. Phòng trà ca nhạc thì khỏi nói, nhỏ có lớn có.

Khách không có tiền thì ghé đỡ rạp phim hầm vừa rẻ lại được rửa mắt với những phim sex, gọi là phim hầm vì rạp được xây dưới hầm, riết rồi danh từ phim hầm trở thành một ám chỉ phim sex trong chốn ăn chơi. Cũng dưới hầm này còn có rạp bên cạnh chuyên chiếu phim chiến tranh Mỹ-Đức, không biết sao người Nhật họ lại thích coi phim chiến tranh này, vì cuối cùng lính Mỹ bao giờ cũng thắng lính Đức. Nơi thu hút đông đảo dân chúng

vẫn là tiệm Pachinko từ dân nghèo cho đến dân giàu đều có mặt. Muốn chơi búng Pachinko cho có đồ đen người ta chỉ cần bỏ vào 100 yen vào thập niên 70, khách đã có thể hưởng được những giây phút thoải mái.

Thất ghé vào tiệm Pachinko búng vài viên bi sắt cho hết thì giờ. Những viên đạn rơi xuống lỗ phía dưới ngày càng nhiều kêu lộp cộp rất vui tai. Bất chợt một cô gái xà đến máy bên cạnh, chơi thua hoài. Thất nhìn sang rồi cầm hộp bi đầy đưa qua cô gái.

- Cô cầm thử vài viên bi này búng thử coi, hên lắm đó.

Cô gái không e ngại cầm lấy hộp bi đổ vào máy.

- Cám ơn anh. Bữa nay không được hên thua cả 500 đồng rồi.

- Bữa nay tôi hên ăn hơi nhiều.

Cô gái mặc bộ đầm trắng cao hơn đầu gối cổ tình khoe cặp chân thon thả, và thân hình mảnh khảnh, khuôn mặt đẹp hơi có vẻ ngỗ ngáo.

- Cô có hay thường đến chơi búng đạn thường xuyên không?

- Trước khi đi làm tôi thường ghé đây chơi búng một lúc, trước chỉ búng đạn qua loa thôi, giờ thì đam ghiền.

Cô gái búng một lúc hết hộp đạn Thất đưa. Thất lên tiếng ga lăng.

- Cô qua máy tôi chơi thử coi có ăn không.

Tiếng bi sắt rớt lộp cộp liên tục, cô gái la lên vui mừng.

- Máy này hên quá bi vào lỗ dễ dàng.

Thất đứng cạnh cổ võ. Một lúc sau bi đã đầy nhóc hai hộp.

- Cô có muốn đổi quà không?

- Cái này của anh mà.

- Cũng có công của cô chơi nãy giờ. Thôi đổi tiền rồi mời cô đi ăn luôn thể.

Cô gái dẫn Thất đi một hồi đến trước phòng trà ca nhạc loại nhỏ.

- Tôi làm gái nhảy ở đây, vào đây ăn đi anh, đừng có sợ tối nay tôi bao hết.

Cô gái kêu chai Johnnie Walker của cô để sẵn trong tiệm. Anh bồi bàn như

đã quen thuộc lấy hai ly đá và chai sô đa. Uống rượu thì Thất không ngại rồi, hồi còn ở Sài Gòn lúc lên 10 tuổi Thất đã ngồi lai rai với ba, sau lớn lên một chút ba một xì thì thằng con cũng phải tương đương, hai cha con nhậu với khô mực say bí tử. Khi đã uống rồi Thất không thèm ăn. Cô gái nốc rượu vào nói liên tu bất tận.

Cô gái ngà ngà xay kể lể.

- Ba Thu Tử một thương gia người Đài Loan qua gặp má, hai người thương nhau kết quả có Thu Tử, sau đó ba bỏ hai mẹ con ở lại Nhật về luôn Đài Loan bật tắt tích cho đến bây giờ.

- Hèn gì Thu Tử có nét đẹp của hai dòng máu Nhật Trung.

Cô gái kéo tay Thất ra sàn nhảy, chân đi lạng quạng. Cô gái ôm cứng lấy Thất, anh dìu cô gái theo điệu nhạc chậm buồn Unchained Melody.

<http://csoakley.com/9141.html>

Xong bản nhạc hai người về lại bàn ngồi nhậu tiếp, mỗi nhậu chỉ là mực nướng xé sợi nhỏ và đậu phộng rang. Cô gái lại kể lể tiếp không cần biết Thất có muốn nghe hay không.

- Thu Tử có ba mà cũng như không. Coi như mồ côi ba từ hồi bé, hai mẹ con nương tựa nhau sống. Họ hàng bên ngoại không thèm ngó ngang.

Thất vẫn im lặng nghe Thu Tử giải bày tâm sự, để cô gái nói cho hết những âm ức sẽ vui bớt nỗi buồn.

- Bị họ hàng chối bỏ, phần nhớ ba, mẹ mang bệnh và từ gĩa cỗi đời. Uống tiếp đi anh.

Cô gái tự rót thêm rượu vào ly mình và vào ly Thất.

- Nào cụng ly uống tiếp anh, tối nay gặp anh vui lắm, có người để tâm sự.

- Thu Tử cứ việc nói tiếp đi, Thất sẵn sàng nghe.

- Sau này vì nhẹ dạ ..., rồi cuối cùng Thu Tử dính luôn vào nghề gái nhảy này.

- Đã hơn 2 giờ sáng rồi Thu Tử có muốn đi về chưa?

- Ủ! Thôi đi về anh.

Thất định ra quầy trả tiền cô gái cản lại.

- Họ đã ghi vào sổ của Thu Tử rồi, anh đừng ngại.

Thu Tử bước ra cửa tiệm nhảy, chân đi không vững chỉ chực té xuống đất, Thất phải nâng cánh tay Thu Tử dìu ra ngoài bến xe taxi.

- Thu Tử muốn về đâu?

- Anh cho Thu Tử về với anh, đêm nay Thu Tử không muốn về nhà. Về đến nhà chắc buồn chết được. Căn phòng với bốn bức tường vây hãm.

Chiếc xe taxi từ xa trờ đến, Thất đưa Thu Tử vào trong xe. Cô gái dựa đầu vào vai Thất ngồi bất động như chết, người mềm như bún. Mùi rượu và mùi thơm của cô gái tỏa lên mặt Thất khiến anh ngây ngất.

Người tài xế lên tiếng.

- Hai anh chị muốn đi về đâu?

Thất mỉm cười vì sự hiểu lầm của người tài xế.

- Cho tôi về ga Okubo.

Chiếc xe đậu ngay trước cửa phòng apato, Thất dìu cô gái vào phòng.

- Trời nóng quá hả anh?

Cô gái nói xong tự nhiên cởi bỏ lớp áo đầm nằm xuống nệm đắp hờ chiếc chăn mỏng ngang bụng, thân hình trắng trẻo của cô gái toát ra vẻ đẹp mời mọc. Thất nằm xuống bên cạnh người run rẩy, trời mùa hè sao anh bỗng dung cảm thấy lạnh, cô gái choàng tay qua người Thất ôm cứng. Mùi thơm da thịt của người con gái bốc vào mũi Thất, anh nhắm mắt lại người vẫn còn run...

* * *

Tiếng chim kêu chiu chít bên ngoài, ánh sáng lọt vào phòng từ khe cửa sổ, Thất mở mắt nhìn qua bên cạnh cô gái đã dậy đi từ lúc nào. Mùi thơm còn

phẳng phát đầu đây đọng lại trên nệm. Từ đó Thất không còn được gặp lại người con gái lai Nhật Trung. Cô gái hiện đến và biến mất như câu chuyện tình huyền thoại liêu trai. Còn có biết bao người như Thất được diễm phúc... Thất sau ngày gặp gỡ oan nghiệt này đã ôm tương tư cả tháng trời.

Lê Nguyễn Hiệp

Mùa Valentine

Viết tại Irvine 5-2-2004

Nguồn: dacchung.com

Được bạn: mickey đưa lên

vào ngày: 9 tháng 4 năm 2004